

[Dose.]

er enig med udvalget — overfor ministeren at kunne udtrykke en anerkendelse af, at det har været muligt at gennemføre denne lovgivning netop nu, i en sparetid, da der ellers på så mange felter må bremses op. Jeg benytter derfor lejligheden til at sige den højtærede arbejds- og socialminister tak for hans indsats på dette område, og samtidig bringer jeg en tak til den tidligere socialminister, hr. Strøm, og til de embedsmænd, som har bistået udvalget.

Der har til udvalget været rettet en række henvendelser, og disse henvendelsers helt forskellige opfattelse fremgår tydeligt af de bilag, der er optrykt i tilknytning til betænkningen. Det fremgår af dem, at næsten hver organisation taler for sit, og at to af parterne sjældent er enige om det samme. Vi har i betænkningen gjort opmærksom på, at vi venter, at dette vidtforregnede system af organisationer en dag skal nå frem til en løsning af problemet, at der i hvert fald bliver tale om een forhandlingsberettiget organisation, som kan dække alle synspunkterne — det vil i alt fald lette forhandlingerne i meget, meget høj grad. Jeg gør samtidig opmærksom på, at en hel del af disse henvendelser først og fremmest drejede sig om de bekendtgørelser, man loyalt og rigtigt har optrykt i den røde betænkning, men som udvalget i dette høje ting ikke beskæftigede sig med. Disse bekendtgørelser skal til sin tid udsendes af ministeren, og vi føler os overbevist om, at de vil være i overensstemmelse med de stedfundne drøftelser, og vi har fuld tillid til, at de bliver på linie med, hvad der er skitseret i den røde betænkning.

Der er den fordel ved den langvarige udvalgsbehandling, at kommissionsbetænkningen har været til debat ikke så meget i selve offentligheden som i de institutioner og organisationer, der har haft med sagen at gøre, og man har der i høj grad forstået, hvad betænkningen indeholdt, og hvilke regler man ifølge loven fremtidig skulle arbejde efter. Jeg vil samtidig udtrykke min glæde over, at det lykkedes at nå til forlig om en ordning med hensyn til uddannelsen, og jeg vil også udtrykke min anerkendelse af — og heri ved jeg at udvalget er enig med mig —, at man er nået til en ordning, hvorefter ministeriet også på dette område får, om jeg så må sige, hånd i hanke med sagen, og denne anerkendelse gælder begge de ministerier, der er tale om; måske kan man med et stilsfærdigt suk udtrykke det håb, at man fremtidig i højere grad kan finde hinanden netop på dette område.

Udvalget har besigtiget forskellige ung-

domshjem, fritidshjem, børnehjem o. lign.; man har bl. a. været på Hindholm højskole og set på undervisningen der, og vi finder, at der der som andre steder er ting, som i høj grad kan benyttes i det kommende arbejde med uddannelse og genuddannelse af medhjælpere indenfor børneforsorgsinstitutionerne.

Lønninger, pensionsforhold o. lign. har udvalget ikke haft lejlighed til at drøfte, og det skal heller ikke deltage i en drøftelse af disse spørgsmål. Vi har ved en udtalelse i betænkningen pointeret det, vi er enige om er væsentligt, nemlig at de, der er ansat i børneforsorgsinstitutionerne, må have en sådan mulighed for at uddanne sig og være ansat på en sådan måde med hensyn til lønning, anciennitet o. s. v., at det bliver tiltrækkende for Danmarks lærerstand, håndværkermestre, dygtige pædagoger og andre at søge til disse institutioner, så at man undgår de sager, der af og til vækker opsigt. Adskillige af disse ville sikkert aldrig opstå, hvis man var i stand til at drage en større kreds af medarbejdere til vore institutioner på en sådan måde, at de ikke alene kom af idealistiske grunde. Jeg håber, det vil lykkes den højtærede arbejds- og socialminister efter forhandling med finansministeren — vi ved jo alle, at sådanne forhandlinger kan være besværlige — på dette område at nå til et resultat, der er i overensstemmelse med, hvad hele udvalget er nået til enighed om.

Der er foretaget en ændring vedrørende administrationen af loven, idet et af de oprindeligt foreslåede medlemmer af det udvalg, jfr. § 65, stk. 12, der er til bistand for ministeren ved administrationen af de rådighedssummer, der er tale om, er gledet ud, medens tre andre medlemmer er trådt ind i stedet. Det drejer sig om en repræsentant for købstadforeningen, en for sognerådsforeningerne og en for Københavns magistrat. Ganske vist har vi derved fået folk fra de organisationer og bysamfund, der er med til at yde bidrag, ind i administrationen, men udvalget har haft den opfattelse, at man gerne ville gøre disse institutioner direkte interesseret i sagen derved, at de igennem deres arbejde kan følge den og få kendskab til, hvad de store beløb, der ydes, går til, og hvor nødvendige de er.

Jeg indrømmer, at det har været et problem i denne forbindelse, at foreningen af landkommuner med bymæssig bebyggelse ikke er repræsenteret i udvalget, men jeg håber, at det må lykkes den højtærede socialminister til sin tid at få det ordnet således, at det medlem, der vælges af sognerådsforeningerne, kan få så frie hænder, at han både